

TUSSEN ONDERNEMER EN HULPVERLENER

Ryce Travel-oprichter Peter Hofman

Peter Hofman (35) uit Leeuwarden heeft zijn hart verloren aan exotische oorden waar de wintersport nog in de kinderschoenen staat. En gelukkig voor deze bestemmingen is dit een groot hart. Want middels zijn stichting Ryce Travel zet hij zich in om het toerisme aldaar op de rit te krijgen. Zowel via een avontuurlijk reisaanbod als kleinschalige ontwikkelingsprojecten zodat het mes aan twee staalkanten snijdt.

Tekst: Edo Jungerius

Hoe rolde je vanuit de wintersport in de ontwikkelingshulp?

“Het begon allemaal in 2011 met een vijf maanden durende camperreis door Scandinavië, Oost-Europa en West-Azië. Ik had reeds een seizoen gedaan in de Alpen en was al een beetje verwend met de wintersportopties daar. Ik wilde wel eens een andere wintersportcultuur meemaken en meer zien dan alleen de pistes. Ik zou verslag doen voor een magazine waardoor ik ook meer in contact kwam met de marketingmensen van de diverse bestemmingen die ik aandeed. Hierdoor kom je meer over de omgeving en de bewoners te weten. Het was tevens een perfecte leer-school voor mijn latere werk.

“Toen ik eenmaal in einddoel Kirgizië was beland, had ik geen zin meer om dezelfde

noordelijke route terug te rijden. Vooral Kazachstan had zeer slechte wegen. De zuidelijke route, via Iran en Irak, was ook geen goede optie op dat moment. Dus besloot ik de camper te verkopen aan een local, Maksat Aitkulov, en terug te vliegen. Het papierwerk nam wat dagen in beslag waardoor ik Maksat beter leerde kennen. Hij had een kleine skiverhuur in Karakol in het oosten van het land en leidde mij rond. We werden vrienden en onderhielden contact toen ik naar Nederland terugkeerde. Ik was ondertussen bij touroperator Bizztravel begonnen als contractmanager voor Frankrijk, Italië en Zwitserland en kwam zodoende in contact met veel skiverhuurwinkels. Deze wilden hun vijf jaar oude verhuurcollecties best doneren aan een goed doel. Daarom

Peter Hofman met rechts naast hem zijn Kirgizische zakenpartner Maksat Aitkulov.

richtte ik een stichting op om het materiaal 'officieel' te kunnen opsturen naar Maksat ter ondersteuning en zo begon het balletje te rollen."

Wanneer kwam het reisgedeelte erbij?

"In 2015 werd Bizztravel overgenomen door de Sunweb Group. In plaats van mee te gaan, koos ik voor een eigen avontuur, want het parttime ontwikkelingswerk gaf me een goed gevoel. Ik besloot het te combineren met een eigen wintersportreiseraanbod met een avontuurlijk karakter, want het draait bij zulke bestemmingen natuurlijk niet alleen om pistes afkrassen. Zo gaan we naar plekken die niet gemakkelijk te vinden zijn op de kaart en ondernemen we onorthodoxe activiteiten. Dit komt omdat ik de lokale bewoners laat meedenken in het aanbod en graag hun regionale gebruiken en gewoontes erin wil betrekken. Ik dring niks Westers op. Zo hebben we in Kirgizië een yurtkamp opgebouwd waarin de gasten verblijven. Deze traditionele tenten zijn speciaal winterproof gemaakt want normaal worden ze alleen in de zomer gebruikt. En we maken een hiketocht met paarden, waarbij de ski's en snowboards gewoon mee op de rug omhooggaan. Deze dieren horen namelijk echt bij hun cultuur. Op deze manier profiteren de locals en krijg je een typisch inheemse belevenis mee. Ik vraag reizigers ook altijd of ze spullen meenemen die ze kunnen missen als onderdeel van het Ryce-gedachtegoed. Deze mogen ook persoonlijk worden overhandigd in weeshuizen die we desgewenst bezoeken. Inmiddels bieden we wintersportreizen aan naar

zeven verschillende landen, waaronder Kirgizië, Kazachstan, Georgië, Servië, Kosovo, Libanon en Turkije."

Is in Turkije dan ook ontwikkelingshulp nodig?

"Nee, Turkije heeft inderdaad moderne skigebieden en faciliteiten, en dan vooral Erciyes wat wij aandoen. Hier proberen we het snowkiten van de grond te krijgen. De reden dat ik Turkije heb toegevoegd, komt vanuit mijn bezoek drie jaar geleden. Ik kreeg te horen dat de lokale reisbranche flink te leiden had van de politieke situatie, of je nu Erdogan-aanhanger was of niet. Zo kwamen er 95 procent minder Westerse toeristen. Daarom heb ik geprobeerd om de bestemming weer onder de aandacht te brengen. Hetzelfde geldt voor Libanon, dat over redelijk ontwikkelde skigebieden beschikt maar een slecht imago heeft qua

Boven: Ryce Travel is mede-organisator van de Silk Road Freeride competitie.
Onder: Skiverhuur in Karakol.
Rechterpagina: Jonge wedstrijdskiërs uit Heemskerk doneerden afgelopen zomer hun ski's voor het goede doel.

veiligheid. Ik probeer dat te doorbreken en bezoekers juist te wijzen op het gastvrije karakter van de bevolking."

Is die rol tussen ondernemer en hulpverlener moeilijk?

"Alles voelt heel natuurlijk aan, dus nee, niet echt. Ik had vanaf het begin al een *social enterprise* voor ogen. Wel een gezond businessmodel, maar zonder winstoogmerk zodat we de omzet kunnen gebruiken om sociale projecten te ondersteunen. En daar sta ik nog steeds achter. Zo kunnen we het geld dat we verdienen in een 'commerciële' Turkije weer in een project steken van een ander land waar het harder nodig is. Ik heb wel eens lucratieve aanbiedingen gekregen om ook wintersportreizen naar meer populaire exoten te organiseren, zoals Japan en IJsland. Qua ervaring lijkt me dat wel tof, maar het past niet echt in ons beeld van noodzakelijke wintersportondersteuning. Deze landen hebben ons niet nodig als reisorganisatie, dus daar zie ik dan vanaf."

Vereist ontwikkelingshulp nog enige expertise?

"Het belangrijkste is je sociale motivatie. Alle andere dingen heb ik door schade en

"Ryce Travel is niet afhankelijk van gelddonaties maar staat op zijn eigen benen door het reisaanbod"

schande geleerd, zoals bijvoorbeeld de logistiek. Ik had voor het eerste hulpgoedertransport via via een in Duitsland woonachtige Kirgiziër gevonden die een busje had en erheen ging. Een maand later kreeg ik echter bericht dat die chauffeur was opgepakt in Polen en het busje in beslag was genomen en onze spullen onbruikbaar waren verklaard. Nu regel ik gewoon een professioneel transportbedrijf, zodat de lading is verzekerd en ook daadwerkelijk op de bestemming aankomt. Als

je eenmaal in het hulpwereldje zit, weten mensen je ook te vinden. Zo werd ik plots benaderd door een andere stichting die voetbalkleding inzamelde voor Afrikaanse landen en ermee ging stoppen. Ik kreeg hun restvoorraad aangeboden en heb deze toen doorgezet naar Kirgizië waarmee we in Karakol nu een voetbalschool hebben opgezet. Ik pin me dus niet alleen vast op wintersport maar probeer gewoon te helpen waar mogelijk. Zo hoorde ik tijdens de corona-lockdown dat veel Nederlanders hun huizen opruimden en veel spullen weggooiden. Ik organiseerde daarop prompt een inzamelingsactie en behoeftede zo tien ton aan materiaal voor de stort. Veel landen zijn echt nog blij met tweedehands spullen, ik weet ze wel te vinden."

In hoeverre verschillen jullie van andere hulporganisaties?

"Ryce Travel is niet afhankelijk van gelddonaties maar staat op zijn eigen benen

door het reisaanbod. Daardoor zijn we vrij in onze projectkeuzes. Natuurlijk werken we wel samen met partners. In Nederland zijn dit bijvoorbeeld winkels als MK Skiservice, Burnside en Herqua, die ons helpen met afgedankte uitrustingen van hun klanten. En we werken tegenwoordig ook nauw samen met het Nederlandse Gear4guides van Olaf Sueters, dat materiaal verzamelt voor gidsen. Samen met hen en het Amerikaanse Adventure Not War hebben we afgelopen winter in Kirgizië de Silkroad Freeride-ski- en snowboardcompetitie opgezet. Het is een vijfdaags evenement vol clinics en wedstrijden waaraan freeriders uit alle zijderoutelanden kunnen deelnemen."

Hoe ziet de toekomst eruit?

"Ik heb me de afgelopen vier jaar nog geen volwaardig salaris kunnen uitbetalen, maar dat is denk ik inherent aan een opstartende onderneming. Doordat ik ieder jaar wil uitbreiden met bestemmingen slokt dat veel geld, tijd en energie op. Afgelopen jaar moest ik ook langs een Turks ziekenhuis voor een ontsteking aan mijn evenwichtsorgaan omdat ik teveel luchtdrukverschil heb ondervonden door het heen en weer gereis. Ik ga dus ook proberen om in het vervolg langer op een plek te zitten. Gelukkig hoef ik ondertussen niet meer elke trip te begeleiden en kunnen de locals het zelfstandig. Mijn visie is om een vaste basis te hebben in drie landen, te weten Kirgizië, Georgië en Kosovo. In Kirgizië hebben we al zo'n plek in Karakol en in Kosovo zijn we momenteel bezig een kantoor annex skiverhuur op te zetten in Peja.

"Ik werk momenteel alleen nog maar met freelancers maar hoop ooit gewoon mensen in dienst te kunnen nemen, zowel in Nederland als ter plekke. Mijn mooiste moment was toen Maksat, die eerst eigenlijk een soort verstoteling was in zijn familie en werd verguisd als lapzwans, uiteindelijk toch van iedereen respect kreeg. Bij het zien van al die toeristen die hij binnenhaalde was zijn familie heel trots. Ik was daar live bij, en ondanks het cliché, weet je dan meteen waarvoor je het eigenlijk doet."

Ook helpen? Bezoek dan eens [rycetravel.com/stichting](https://www.rycetravel.com/stichting) om meer te weten te komen over wat jij kunt doen.

